

сѣглашявя сѣ подлогѣ — *шова* ни по родѣ ни по число а само по падежѣ.

224. Въ прѣдложеніе сѣ сказуемо подлогѣ-тѣ сѣ сѣглашява сѣ сказуемо-то по *число* и *лице*; като: *азѣ пишѣхъ; ты чешѣшь; они играхѣхъ.*

225. Непосрѣдственны опрѣдѣленія и доплѣненія отѣ прилагателны, причастія и мѣстоименія сѣгласувать сѣ по *родѣ, число* и *падежѣ* сѣ рѣчи-ты, что опрѣдѣлявать; както въ прѣдложеніе: *шоя чловѣкъ е голѣмѣ благодѣшель.* Тука опрѣдѣлительна рѣчь — *шоя* поставена е въ единѣ родѣ, число и падежѣ сѣ прилога — *чловѣкъ*, и опрѣдѣлительна рѣчь — *голѣмѣ* такожде поставена е въ единѣ родѣ, число и падежѣ сѣ прилога — *благодѣшель.*

226. Опрѣдѣленіе отѣ сѣществително имя сѣглашява сѣ сѣ рѣчь-тѣ, что опрѣдѣлява по *падежѣ*, а по родѣ и число може да е различно; напр. *царство Турція*; тука опрѣдѣлительна рѣчь *Турція* е въ единѣ падежѣ сѣ опрѣдѣляемѣ-тѣ — *царство*, а по родѣ е различно.

227. При двѣ или повече сѣществителны, употребены въ единств. число, опрѣдѣлительна-та рѣчь сѣ поставя въ множ. число; като: *древни-ши Римѣ и Каршагенѣ.*

Забѣлѣжв. Прилагателно-то имя поставя сѣ и въ ед. число, кога-то поставено отпрѣдѣ, опрѣдѣлява сѣществителны имена отѣ различенѣ родѣ; въ такѣвъ случай, то сѣ сѣглашява сѣ най-близко-то сѣществително; като: *божія-ша благосѣ и длѣгошрѣбніе.*

228. Кога-то ищемѣ да покажемѣ задружно дѣйствіе на нѣколко прѣдмѣты, отдѣльны единѣ отѣ